

1. Voorbereiding op de dood

*Te dien dage zal dit lied gezongen worden in het land
van Juda ...*
(Jesaja 26)

Wij hebben hier in dit hoofdstuk:

Ten eerste (in de eerste zeven verzen) een troost voor Gods volk in de tijd van hun gevangenschap. Dit houdt het volgende in: Ook al lijkt het dat alles ten onder dreigt te gaan en in verwarring te geraken, toch zal de uitkomst zijn dat God de Zijnen op de meest genadige wijze zal redden en opbeuren. Die zullen na afloop niet alleen Zijn wonderlijke hand in hun bewaring en ondersteuning erkennen en grootmaken, maar ook anderen opwekken om volledig op die machtige Heere te steunen. Die nooit enig mens die zijn vertrouwen op Hem stelde, heeft teleurgesteld, in de steek heeft gelaten, of dat ooit zal doen.

Ten tweede (na het zevende vers tot het einde van het hoofdstuk) een opdracht of onderwijzing hoe de godzaligen in tijden van tegenspoed en bestraffing zich behoren te gedragen en welk verschil er is tussen hen en de goddelozen in een dergelijke toestand.

In het *eerste* gedeelte merken wij de volgende drie punten op en betrekken die in onze beschouwing:

Eerste punt: Noodzaak van een vertroostend lied

Het volk moet zich voorzien van een vertroostend lied om mee te nemen tijdens hun gevangenschap en wanneer zij vurige beproevingen ondergaan. Opdat zij midden in hun verdrukkingen zich mogen geruststellen en verkwikken met de gedachte dat eenmaal een dag zal komen waarin zij met blijdschap het lied van verlossing en zaligheid zullen zingen (vers 1). Ook al konden zij, toen zij bij de rivieren van Babel zaten, geen enkel lied van Sion zingen, omdat hun hart in hun binnenste het begaf. Maar ondertussen zal bij al Gods gelovigen die Zijn profeten en beloften geloofden, al hun smart en leed heimelijk worden verzoet met een geduldig wachten op die gelukkige dag en hemelse vreugde.

Tweede punt: Welk lied en wanneer het gezongen moet worden

Het lied zelf (vers 1-3). Daarin merken wij op:

Ten eerste: de tijd wanneer het lied gezongen zal worden: ‘te dien dage’. Dit kan gezien worden:

- historisch: de letterlijke verlossing van de Israëlieten uit Babylon en hun ellendige slavernij;
- tegenbeeldig: de gelukzalige bevrijding van Gods uitverkorenen uit de strikken en slavernij van de duivel;
- op mystieke wijze (zoals sommige theologen denken): de vreugdevolle terugkeer van christenen uit het geestelijk Babylon (Openb. 17:5) en verlossing van de tirannie van de antichrist;

– als nog te vervullen: de verzameling van de heiligen uit dit tranendal, de hevige vervolging van die grote rode draak en de macht der duisternis naar het hemelse Jeruzalem hierboven, waar zij blij en voor eeuwig de triomfantelijke halleluja's in de hoogste hemelen zullen zingen (Gal. 4:26).

Ten tweede: de inhoud van het lied, namelijk zaligheid (vers 1), vrede (vers 3), heilig gezelschap (vers 2), puur genoegen, troost, rechte tevredenheid, etc.

Derde punt: Vertrouwen in God

Een aansporing of vermanende aanspraak om vertrouwen in Jehova te hebben. Daaraan wordt toegevoegd: 'tot in eeuwigheid', opdat wij niet zouden wanhopen of vertrouwen zouden stellen in een vleeselijke arm wanneer God uitstelt en de verlossing opschort.

Er zijn drie redenen om deze aansporing te benadrukken: – In Hem is een altijddurende kracht, een eeuwige rotssteen (vers 4) waarop wij altijd een zoete en veilige rust genieten en kunnen uitrusten te midden van vele hevige stormen en onstuimige golven in deze kommervolle wereld.

– Hij is in staat om de brutaliteit en trots van de meest woedende vervolgers te temmen, neer te slaan en in het slijk te vertrappen (vers 5). Om de Zijnen te helpen, ook al zijn zij nog zo terneergedrukt en kwijnend. Om hen voor eeuwig op een rots van veiligheid en zaligheid te zetten en om hen te doen treden op de nek van hun vijanden (vers 6).

– Hij overziet en maakt het pad van de rechtvaardigen effen (vers 7). Zie ook Jeremia 17:7.

Aangezien de profeet allereerst Gods volk op voorhand een sterk borstwapen en opwekkend middel verleent tegen haar bezwijken in de oven der verdrukking, kunnen wij daaruit het volgende leren:

Lering: Een troostvolle voorraad is nodig

Het is heilige wijsheid en gelukzaligheid om een *troostvolle voorraad* aan te leggen voor dagen van tegenspoed. Het is verstandige en gezegende politiek om troost tegen de kwade dag te verzamelen. ‘Die in de zomer vergadert, is een verstandig zoon, maar die in de oogst vast slaapt, is een zoon die beschaamd maakt’ (Spr. 10:5). Zelfs als de parafrase niet direct uit de tekstwoorden van Salomo blijkt, kan het eruit afgeleid worden, want het komt ermee overeen en kan terecht daaruit geconcludeerd worden.

Ongelukken bij een vleselijke gerustheid

Wanneer God een mens genadig bezoekt en de zon van schoonheid en voorspoed over hem doet schijnen, wordt hij met vleselijk vermaak in slaap gezongen door liederen van zeemeerminnen uit deze wellustige tijd. Zo iemand gaat in volle vaart ten onder in de stroom van de huidige wellustige tijd, meestal niet gehinderd door heimelijke wroegingen en tegenspraken van een aanklagend geweten. Dit gebeurt bij vele duizenden en loopt uit op hun eeuwige ondergang. Zij misbruiken hun gouden tijd en laten vele gunstige gelegenheden om geestelijk manna te verzamelen, voorbijgaan. Zij zijn erop uit om goud en rijkdom te verzamelen, om groot te worden en om hun nageslacht in een betere positie te brengen. Die grijpen zich vast aan een vleselijke arm, voldoen hun begeerten en zorgen voor zichzelf. Kortom, dergelijke mensen die, wanneer het heden genaamd wordt, zich niet aan Gods kant stellen, niet verder gaan

en met vrucht in Zijn gezegende wegen wandelen, geen schat van troost en genade verzamelen en opslaan voor hun stervensuur. Die mensen zullen voorzeker op hun sterfbed, verlicht door hun geweten, niets anders bevin-den dan een hart te hebben dat verkeert in afschuwelijke verwarring en vrees, uiterste verschrikking en ondraag-lijke benauwdheid. Hun ziel zal dadelijk moeten afdalen in het rijk der duisternis, in de afgrond van de branden-de poel om daar voor eeuwig te blijven liggen onder onstuimige en vurige kwellingen. Het is niet alleen on-mogelijk om de prikkelingen en kracht daarvan over te brengen door pen of tong van mensen of engelen, maar het gaat ook het verstand en begrip van hen die dit moe-ten ondergaan, te boven. Met die kennis zou hij het geen uur uithouden, zelfs als hem dat de blijdschap en ge-noegens van tienduizend werelden zou opleveren. Om zijn lichaam te behagen en te koesteren, heeft hij zich gestort in een zee van rampen en onheil. Het lichaam moet neerdalen in het huis van de dood, een woning van duisternis en wreedheid. Het moet neergelegd worden in een bed van slijk en verrotting, overdekt met wor-men, gevangen en vastgebonden door de vorst en macht der duisternis tot het oordeel van die grote dag. Dan wordt de gehele mens het ellendige voorwerp van die uiterste en eeuwigdurende hete en onuitblusbare toorn. Die zal zijn ziel en lichaam verteren (door eindeloze rivieren van sulfer) zonder geneesmiddel, verzachting, onophoudelijk.